SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 363

1956
ఏప్రిల్, 17

బస్దేవ్
వర్సెస్
స్టేట్ ఆఫ్ పెప్సు
[భగవతి మరియు చంద్రశేఖర అయ్యర్ న్యాయమూర్తులు]

భారతీయ శిక్షాస్మృతి (ఇండియన్ పీనల్ కోడ్), (XLV/1860), సెక్షన్లు 302-304-86- హత్య లేదా హత్య కిందికిరాని శిక్షించదగిన హత్యానేరం – నిందితుడు మద్యపానం మత్తులో ఉన్నప్పటికీ, అతని మనస్సు మాత్రం దాని ప్రభావం మూలంగా నిర్దిష్ట చర్యకు పాల్పడేందుకు అవసరమైన ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోవడంలో అతనిలో అసమర్థత ఉన్న వాస్తవం అస్పష్టంగా లేదు – తెలివి మరియు ఉద్దేశం.

తెలివికి సంబంధించినంతవరకు, మత్తులో ఉన్న వ్యక్తికి అతను హుందాగానే ఉన్నాడన్న ఎరుకను కోర్టు ఆపాదించాలి కానీ ఉద్దేశం లేదా ఇష్టానికి సంబంధించి నిజస్థితికి చెందిన సాధారణ పరిస్థితులనుండి కోర్టు సేకరించాలి. ఒకవేళ మనిషి మనస్సు పూర్తిగా స్పష్టంగా ఉన్నట్లయితే ప్రస్తుతానికి, అవసరమైన ఉద్దేశంతో అతనిని సరిచేయడం సాధ్యం కాదు. అయితే అతను మద్యపానం ప్రభావంలో అంత తీవ్రంగా లేదని తనేంటో తెలుసుకున్నాడని వాస్తవాల ఆధారంగా గ్రహించినట్లయితే, ఆ వ్యక్తి తన చర్యయొక్క పర్యవసానాన్ని అర్థం చేసుకునే స్థితిలో ఉన్నాడన్న నిబంధనను కోర్టు అమలుపరచాలి.

ఆ చట్ట నియమం బాగా స్థిరపడింది:

1. ఆ పిచ్చితనం, మద్యపానం లేదా మరేదైనా, అభియోగం చేయబడిన నేరానికి రక్షణగా ఉంటుంది;
2. నేరం చేయడానికి అవసరమైన నిర్దిష్ట ఉద్దేశ్యాన్ని ఏర్పరచుకోలేని నిందితుడు మద్యపానంయొక్క సాక్ష్యం, అతనికి ఈ ఉద్దేశం ఉందా లేదా అని నిర్ధారించడానికి నిరూపించబడిన ఇతర వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.
3. నేరం చేయడానికి అవసరమైన ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోవడానికి నిందితుడిలో నిరూపితమైన అసమర్థతయొక్క సాక్ష్యం, మరియు అతని మనస్సు మద్యపానం ద్వారా

ప్రభావితమైందని నిర్ధారించడం , తదర అతను కొన్ని హింసాత్మక చర్యలకు మరింత సులభంగా పాల్పడవచ్చు అనే వాస్తవం , ఒక వ్యక్తి సహజంగా తన చర్యలయొక్క పరిణామాలను ఉద్దేశించిన వాస్తవాన్ని తిరస్కరించదు.

డైరెక్టర్ ఆఫ్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూషన్స్ వర్సెస్ బియార్డ్ [(1920) ఏ.సి.479] సూచించబడింది.

ప్రస్తుత కేసులో నిందితుడు మద్యపాన మత్తులో ఉన్నప్పటికీ అతని మనస్సు మాత్రం దాని ప్రభావం మూలంగా నిర్దిష్ట ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోవడంలో అతనిలో అసమర్థత ఏర్పడేటంతగా అతను దాని ప్రభావంలో అంతగా లేదని , భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 304 పార్ట్ II కింద హత్యనుండి హత్యక్రిందికి రాని శిక్షించదగిన హత్యా నేరంగా తగ్గించబడదని నిర్ణయించబడింది.

నేర విచారణ అప్పీలు అధికారపరిధి: క్రిమినల్ అప్పీలు నంబరు 147/1955
బర్నాలా సెషన్స్ జడ్జి కోర్టులోని సెషన్స్ కేసు (యస్.సి) నంబరు 18/54 తేదీ 1954 జూన్ 21
తీర్పు మరియు ఉత్తరువునుండి ఉత్పన్నమైన పాటియాలా పెప్సు హైకోర్టు క్రిమినల్ అప్పీలు నంబరు 93/1954 లో 1955 మే 10 న వెలువరించిన తీర్పు మరియు ఉత్తరువును సవాలు చేస్తూ ప్రత్యేక అనుమతి (స్పెషల్ లీవ్) లో దాఖలైన అప్పీలు.

అప్పీలుదారు తరపు జె.ఎన్.కౌశల్ మరియు నౌనిత్ లాల్.
ప్రతివాది తరపు పోరస్ ఎ.మెహతా మరియు పి.జి.గోఖలే
1956 , ఏప్రిల్ 17. తీర్పు రాసి వెలువరించినవారు గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి చంద్ర శేఖర్ అయ్యర్–
హరిగఢ్ గ్రామానికి చెందిన అప్పీలుదారు బస్దెవ్ విశ్రాంత (రిటైర్డ్) సైనిక జమాదార్ 15 లేక 16 సంవత్సరాల వయస్సుగల మఘర్ సింగ్ అనే బాలుడిని హత్య చేసినట్లు అతనిపై అభియోగం మోపబడింది. వారిద్దరూ ఇంకా అదే గ్రామానికి చెందిన ఇతరులు కొందరు మరొక గ్రామంలో ఒక వివాహ వేడుకకు హాజరయ్యేందుకు వెళ్లారు. వారందరూ 1954 మార్చి 12వ తేదీన మధ్యాహ్న భోజనం చేసేందుకు వదువు ఇంటికి వెళ్లారు. కొందరు కూర్చుంటే మరికొందరు కూర్చోలేదు. తనకు అనుకూలంగా ఉండే సీటులో కూర్చోవడానికి అప్పీలుదారు మఘర్ సింగ్ అనే బాలుడివద్దకు వెళ్ళి

అతడిని కొంచెం ముందుకు వెళ్ళాల్సిందిగా కోరాడు. కానీ మఘర్ సింగ్ కదలలేదు. దాంతో అప్పీలుదారు రెచ్చిపోయి జేబులోంచి పిస్టల్ తీసి బాలుడిపొత్తికడుపులోకి పేల్చాడు. గాయం ప్రాణాంతకంగా మారింది.

వధువు ఇంట్లో పెళ్లికోసం సమావేశం అయిన పార్టీ చాలా ఉల్లాసంగా మద్యం సేవించడంలో మునిగిపోయారు. అప్పీలుదారు జమాదార్ చాలా ఎక్కువ మద్యం తాగాడు మరియు బాగా తాగి ఉండడమేగాక మత్తులో ఉన్నాడు. "అతను అపరిమితంగా మద్యం సేవించాడు" అని సెషన్స్ జడ్జి పేర్కొన్నారు మరియు "వజీర్ సింగ్ లంబార్దార్ అనే ఒక సాక్షి వాంగ్మూలం ప్రకారం అతను దాదాపు అపస్మారక స్థితిలో ఉన్నాడు". ఈ పరిస్థితి మరియు చంపాలనే ఉద్దేశం లేదా ముందస్తు ఆలోచన పూర్తిగా లేకపోవడాన్ని సెషన్స్ జడ్జి పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు మరియి అప్పీలుదారుకు తక్కువ దండన, యావజ్జీవ దేశ బహిష్కరణ శిక్ష విధించారు.

పాటియాలాలోని పెప్సు హై కోర్టుకు చేసిన అప్పీలు నిష్ఫలమైంది , పిటిషనర్ చేసిన నేరం భారతీయ శిక్షాస్మృతి (ఐపీసీ) లోని సెక్షన్ 302 పరిధిలోకి వస్తుందా , లేదా భారతీయ శిక్షాస్మృతి లోని సెక్షన్ 86 లోని నిబంధనలకు సంబంధించి భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 304 పరిధిలోకి వస్తుందా అన్న ప్రశ్నకు మాత్రమే పరిమితమై ఈ కోర్టు ప్రత్యేక అనుమతి (స్పెషల్ లీవ్) ని మంజూరు చేసింది. హైకోర్టు విపులంగా పరిశీలించిన సెక్షన్ 86 ఈ కింది నిబంధనలలో మరింత వివరంగా పేర్కొనబడింది:

"ఒక నిర్దిష్టమైన తెలివి లేదా ఉద్దేశంతో చేస్తే తప్ప చేసిన చర్య నేరం కానటువంటి సందర్భాల్లో, మత్తులో ఉన్న వ్యక్తి తను మత్తులో ఉన్న స్థితి కారణంగా తనకు ఎంత తెలివి ఉందో అదే తెలివిలో ఉన్నట్లుగా వ్యవహరించాల్సి ఉంటుంది. అతను మత్తులో లేనట్లయితే, అతనికి తెలియకుండా లేదా అతని ఇష్టానికి విరుద్ధంగా అలాంటి మత్తు అతనికి అసంకల్పితంగా కలిగించిన విషయం అతనికి అందించబడిందని తెలియజేస్తే తప్ప"

సెక్షన్ లోని మొదటి భాగం ఉద్దేశం లేదా తెలివి గురించి నిర్వచిస్తుండగా , తరువాతి భాగం తెలివిగురించి మాత్రమే వివరించిందన్నది నిస్సందేహమైన వాస్తవం మరియు వివరణలో ఒకానొక సంశయ భాగం ఈ లోపానికి కారణంగా భావించబడవచ్చు. స్వచ్ఛంద మత్తులో ఉండడం , మత్తులో లేనటువంటి తెలివిని అదే పద్ధతిలో గనక ఊహించినట్లయితే , మరి అపరాధ చింతన (మెన్స్ రియా)

అవసరమయ్యే కేసుల సంగతేంటి. అయితే , అదే ప్రాతిపదికన ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకునేందుకు మనకు స్వేచ్ఛ ఉందా , అలా ఉండినట్లయితే , మరెందుకు సెక్షన్ తరువాతి భాగంలో “ఉద్దేశం” ఎందుకు విస్మరించబడింది? ఈ ప్రశ్న పరిశీలనకు రావడం ఇదే మొదటిసారి కాదు. ఇది అనేక నిర్ణయాల సందర్భంగా సుదీర్ఘంగా చర్చించబడింది మరియు చర్చల సారాంశం క్లుప్తంగా ఈ క్రింద సూక్ష్మీకరించబడింది:–

“తెలివికి సంబంధించినంతవరకు మత్తులో ఉన్న వ్యక్తికి అతను హుందాగానే ఉన్నాడన్న తెలివిని మనం ఆపాదించాలి. కానీ ఉద్దేశం లేదా ఇష్టానికి సంబంధించి, మత్తు స్థాయికి తగినవిధంగా చెల్లింకే కేసుకు సంబంధించిన సాదారణ పరిస్థితులనుండి మనం దానిని తప్పనిసరిగా సేకరించాలి. వ్యక్తి మనస్సు ప్రస్తుతానికి పూర్తి స్పష్టంగా ఉందా ? అయితే అవసరమైన ఉద్దేశంతో అతనిని సరిచేయడం సాధ్యం కాదు. కానీ అతను మద్యపానం ప్రభావంలో అంతా తీవ్రంగా లేదని తానెంట్ తెలుసుకున్నాడని వాస్తవాల ఆధారంగా గ్రహించినట్లయితే , సదరు వ్యక్తి తన చర్య లేదా చర్యలయొక్క పర్యవసానాన్ని అర్థం చేసుకునే స్థితిలో ఉన్నాడన్న నిబంధనను మనం వర్తింపజేయవచ్చు.

అయితే , మనం కారణం , ఉద్దేశం మరియు తెలివి మధ్యగాల తేడాను గుర్తించాలి. కారణం అనేది మనిషిని ఒక ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోవడానికి ప్రేరేపించే విషయం మరియు తెలివి అనేది చర్యయొక్క పరిణామాలను గురించిన అవగాహన. అనేక సందర్భాలలో ఉద్దేశం మరియు తెలివి ఒకదానితో ఒకటి కలిసిపోతాయి మరియు అదే విషయాన్ని దాదాపు అర్థం చేసుకుంటాయి మరియు తెలివినుండి ఉద్దేశాన్ని ఊహించవచ్చు. తెలివి మరియు ఉద్దేశం మధ్యన సరిహద్దు రేఖ నిస్సందేహంగా పల్చగా ఉంటుంది. కానీ అవి వేర్వేరు విషయాలను సూచిస్తాయని గ్రహించడం కష్టమేమీ కాదు. కానీ ఆంగ్ల తీర్పులలో కూడా , మూడు అభిప్రాయాలు పరస్పరం మార్చుకోగలిగేలా ఉపయోగించడంతో ఇది కొంతవరకు గందరగోళానికి దారి తీసింది.

రెక్స్ వర్సెస్ మీకిన్ [(1836) 173 ఇంగ్లీష్ రిపోర్ట్స్ (ఇ ఆర్) 131 ; 7 కార్. అండ్ పి.295] పాత ఆంగ్ల కేసులో చరణ్ అల్డర్సన్ ఈ పదాలలో ఉద్దేశాన్ని ఊహించడంలో పరిగణించాల్సిన అంశంగా పరికరంయొక్క స్వభావాన్ని సూచించాడు:

"అయినప్పటికీ , ఉద్దేశానికి సంబంధించి , ఉపయోగించిన పరికరంయొక్క స్వభావాన్నిబట్టి మద్యపానం బహుశా ప్రచారం చేయబడవచ్చు. ఒక వ్యక్తి కర్రను ఉపయోగించిన సందర్భంలో , మీరు అతనిలో అంత తీవ్రంగా హానికరమైన ఉద్దేశాన్ని ఊహించలేరు. తాగి ఉన్న సమయంలో , అతను దానిని అపరిమితంగా ఉపయోగించినప్పుడు , అతను వేరేరకమైన పరికాన్ని ఉపయోగించినట్లే ; కానీ ప్రాణాంతకమైన ఆయుధాన్ని ఉపయోగించిన సందర్భంలో అది తీవ్రమైన శారీరక హానిని కలిగిస్తుంది, మద్యపానం పార్టీయొక్క హానికరమైన ఉద్దేశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంపై ఎటువంటి పభావం చూపదు."

తాగివున్న సమయంలో భార్యాభర్తలు పిల్లలను హత్య చేశారనే అభియోగం మోపబడిన రేజీనా వర్సెస్ క్రూస్ మరియు అతని భార్య మేరీ [(1838) 173 ఇంగ్లీష్ రిపోర్ట్స్ 610 ; 8 కార్. అండ్ పి.541] కేసులో ప్యాటెసన్ జె., ఈవిధంగా నిర్ధారించారు.

"ఈ వ్యక్తులు ఇద్దరూ తాగి ఉన్నారని తెలుస్తోంది , మరియు మద్యపానం ఏ నేరానికి సాకు కానప్పటికీ, ఇది ఉద్దేశపూర్వక ప్రశ్న అయిన సందర్భాల్లో చాలా ముఖ్యమైనది. ఒక వ్యక్తి ఎంతగా తాగి ఉండగలడు అంటే ఏ ఉద్దేశాన్ని పూర్తిగా ఏర్పరచుకోలేనంతగా తాగి ఉండవచ్చు, ఇంకా అతను చాలా గొప్ప హింసకు పాల్పడిఉండవచ్చు."

రెజీనా వర్సెస్ మాంక్ హౌస్ [(1849) 4 కోక్స్.సి.సి.55] కేసులో కొల్ రిడ్జ్ జె. , కొంచెం భినమైన పదాలను ఉపయోగించారు. అయితే చాలా స్పష్టమైన పదాలను ఉపయోగించారు.

"ఒక చర్య జరిగిందా లేదా అనేదానికంటే ఉద్దేశానికి సంబంధించిన విచారణ అతి సామాన్యం, ఎందుకంటే మీరు ఏ సమయంలోనైనా అక్కడ ఏమి జరుగుతుందో చూడడానికి ఒక వ్యక్తియొక్క మనస్సులోకి చూడలేరు. అతను ఉద్దేశించినది అతను చేసే లేదా చెప్పేదానినిబట్టి మాత్రమే నిర్ణయించబడుతుంది మరియు అతను ఏమీ చెప్పనట్లయితే , అతని చర్యమాత్రమే మీ నిర్ణయానికి మార్గనిర్దేశం చేస్తుంది. ఇది క్రిమినల్ చట్టంలో సాధారణ నియమం మరియు ఇంగితజ్ఞానం ఆధారంగా ఏర్పరచబడింది. మనిషి తన చర్యయొక్క సహజ పరిణామమేమిటో జూరీ సభ్యులు ఊహించాలి. దాని పరిణామం కొన్నిసార్లు ఉద్దేశంగురించి ఎటువంటి సందేహం లేకుండా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. తూటలున్నాయని తెలిసికూడా ఒక వ్యక్తి పిస్టల్ ను మరొకరి తలకు గురిపెట్టి పేల్చలేదు ,

ఆ వ్యక్తిని చంపాలనే ఉద్దేశం లేకుండా ; కానీ అక్కడకూడా పార్టీయొక్క మానసిక స్థితిని పరిగణించడం చాలా ముఖ్యమైనది. ఉదాహరణకు , అటువంటి చర్యను జన్మతః మూర్ఖుడు చేసినట్లయితే, ఆ చర్యనుండి చంపే ఉద్దేశాన్ని ఊహించలేము. అందువల్ల , ప్రతివాది మద్యం మత్తులో ఉన్నట్లుగా రుజువైతే , ప్రశ్న మరింత జటిలంగా మారుతుంది ; అయితే అది ఆదేరకమైనది , అనగా మద్యం మత్తులో అతను తనకున్న ఉద్దేశాన్ని రూపొందించడంలో పూర్తిగా అసమర్థుడా?"

మద్యం మత్తు అనేది సాధారణంగా ఒక రక్షణ లేదా నేరానికి సాకు కాదు , మరియు అది ఒక అభియోగానికి పాక్షిక సమాధానంగా అందుబాటులో ఉన్నచోట , దానిని నిరూపించడం ఖైదీపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు అతను ఉత్సాహంగా లేదా మరింత చిరాకుగా ఉంటే సరిపోదు. మత్తు అనేది సందేహాస్పద చర్యకు పాల్పడకుండా తనను తాను నియంత్రించుకోవడం లేదా ఏదైనా నిర్దిష్ట ఉద్దేశాన్ని రూపొందించే శక్తిని అతనినుండి తీసివేయడంవంటిది. అలాంటి మద్యం మత్తు నిస్సందేహంగా ఉండవచ్చు.

రేజీనా వర్సెస్ డోహెర్టీ [(1887) 16. కోక్స్ సి.సి.306] కేసులో క్రిమినల్ చట్టంలో గొప్ప అధికారం ఉన్న స్టీఫెన్ జె., ఒక సూచనను ఈవిధంగా ప్రతిపాదించారు.

"..... మీరు నేరానికి మద్యపానాన్ని సాకుగా తీసుకోలేనప్పటికీ , పార్టీ ఉద్దేశంలో స్వాభావికమైన కారకాలలో నేరం ఒకటిగా ఉన్నప్పుడు , ఒక వ్యక్తి మద్యపానంలో ఉన్నాడన్న వాస్తవాన్ని, అతను నేరం చేయడానికి అవసరమైన ఉద్దేశం కలిగి ఉన్నాడా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాడని మీరు గ్రహించవచ్చు".

రెక్స్ వర్సెస్ మీడే [(1909) 1 కె.బి.895] కేసులో లార్డ్ కోల్ రిడ్జ్ , జె. ద్వారా , అతని సారాంశంలో ఏదైనా తప్పుదారి పట్టించేది ఉందా అనే ప్రశ్నను మనం ఇక ముందు గమనించవచ్చు. సారాంశం ఈ కిందివిధంగా ఉంది:

"మొదట , ప్రతి ఒక్కరూ తన చర్యలయొక్క పరిణామాలను తెలుసుకుంటారు. అతను పిచ్చివాడైతే, ఆ తెలివి ఊహించరానిది. ఇక్కడ పిచ్చితనం గురించి చెప్పబడలేదు , కానీ నేరంయొక్క సారాంశంలో భాగమైనచోట, ఆ చర్య చేసే వ్యక్తి మనసులో ఒక ఉద్దేశం , ఒక నిర్దిష్ట ఉద్దేశం ఉనికిలో ఉంటుంది, చట్టం ఇలా ప్రకటిస్తుంది–ఆ సమయంలో మనసు మద్యపానంవల్ల అస్పష్టంగా ఉంటే ,

కారణాన్ని తొలగించి , ఆ ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోలేని వ్యక్తి అసమర్ధుడైతే , అది హత్యనుండి మనిషి-వధవరకు అభియోగాన్ని తగ్గించడాన్ని సమర్ధిస్తుంది.

డార్లింగ్ , జె. , కోర్ట్ ఆఫ్ క్రిమినల్ అప్పీల్ తీర్పును వెలువరిస్తూ సారాంశ ఖచ్చితత్వాన్ని ధృవీకరిస్తూ, తన స్వంత మాటలలో ఈ క్రిందివిధంగా నియమాన్ని పేర్కొన్నాడు:
"ఒక వ్యక్తి తన ఛాయల సహజ పరిణామాలను ఉద్దేశించి తీసుకోబడ్డాడు. ఈ భావం ఇలా ఉండవచ్చు. (1) హుందాగా వుండే వ్యక్తి విషయంలో ఈ భావం అనేక విధాలుగా తిరస్కరించబడవచ్చు: (2) తాగిన వ్యక్తి విషయంలో కూడా దానిని ఖండించవచ్చు , అతను సేవించిన మద్యంవల్ల అతని మనస్సు ఎంతగానో ప్రభావితమైందని చూపడంద్వారా అతను దానిని గ్రహించలేకపోయాడు. అతను చేస్తున్నది ప్రమాదకరమైనదని , అనగా తీవ్రమైన గాయం అయ్యే అవకాశం ఉన్నట్లుగా గుర్తించడం. ఇదిగనక రుజువైనపక్షంలో , అతను తీవ్రమైన శారీరక హాని చేయాలనుకున్నాడనే భావాన్ని ఖండించవచ్చు."
చివరగా , డైరెక్టర్ ఆఫ్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూషన్స్ వర్సెస్ బార్డ్ [(1920) ఏ.సి.479 కేసులో హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ (ప్రభువుల సభ , ఇంగ్లండ్)] నిర్ణయాన్ని మనం గమనించాలి. ఈ కేసులో ఒక ఖైదీ 13 సంవత్సరాల వయస్సున్న బాలికపై అత్యాచారానికి పాల్పడ్డాడు.ఆమె అరుపులను ఆపడానికి అతను ఆమె నోటిపై తన చేయిని ఉంచాడు , అదే సమయంలో ఆమె గొంతుపై తన బొటనవేలు నొక్కడంతో ఆమె ఊపిరాడక చనిపోయింది. మద్యపానం మత్తు రక్షణగా వాదనలు వినిపించారు. బెయిల్ హోచే జె.జ్యూరీని ఉద్దేశించి , మద్యం మత్తువాదం కారణంగా తను ఏం చేస్తున్నాడో నిందితునికి తెలియకున్నా లేదా తను తప్పు చేస్తున్నట్లుగా తెలియకపోయినా మాత్రమే అతనిపట్ల రక్షణ అమలవుతుందని, జ్యూరీ హత్య తీర్పును తీసుకునిరావడంతో ఆ వ్యక్తికి మరణ శిక్ష విధించబడింది. కోర్ట్ ఆఫ్ క్రిమినల్ అప్పీల్ (ఎర్ ఆఫ్ రీడింగ్ సి జె, లార్డ్ కోలె రిడ్జ్ జె., మరియు సాంకీ, జె., రెక్స్ వర్సెస్ మీడే (పైన పేర్కొనబడినది) కేసును అనుసరించి తప్పుదారి పట్టించిన కారణంగా ఈ నేరారోపణను రద్దుపరచింది, ఇది ఒక వ్యక్తి తన చర్యల సహజ పరిణామాలను ఉద్దేశించినట్లు భావించినట్లు నిర్ధారించబడింది. మద్యం మత్తు తన మనస్సును ఎంతగానో ప్రభావితం చేసిందని చూపించడంద్వారా మద్యపానం చేసిన వ్యక్తి విషయంలో అతను చేస్తున్న చర్య ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తుందని తెలుసుకోలేకపోయాడు. అందువల్ల నేరారోపణ మనిషి-వధ వరకు తగ్గించబడింది. హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ కు అప్పీలుకు క్రౌన్ ప్రాధాన్యతనిచ్చింది మరియి లార్డ్ ఛాన్సలర్ , లార్డ్ బిర్కెన్ హెడ్ , ఎర్ల్ ఆఫ్ రీడింగ్ , సి.జె. , విస్కౌంట్ హల్దెన్ , లార్డ్ డినెడిన్ , లార్డ్ అట్కిన్ సన్ , లార్డ్ సమ్మర్ , లార్డ్ బక్

మాస్టర్ ఇంకా లార్డ్ ఫిలిమోర్ లతో కూడిన అధిక సభ్యులు గల ధర్మాసనం (బెంచ్) దానిని విచారించింది. లార్డ్ ఛాన్సలర్ కోర్టు తీర్పును వెలువరించారు. ఆయన సుదీర్ఘమైన తీర్పులో మునుపటి అధికారాలను పరిశీలించారు. మరియు రెక్స్ వర్సెస్ మీడే (పైన పేర్కొనబడినది) కేసులో చట్టాన్ని చాలా విస్తృతంగా పేర్కొన్నట్లు నిర్ధారణకు వచ్చారు , అయితే వాస్తవాల ఆధారంగా నిర్ణయం సరైనదేనని రుజువు చేయబడింది.

పరిస్థితి , "హింస నేరం మోపబడిన వ్యక్తి తన చర్యలయొక్క సహజ పర్యవసానాలను ఉద్దేశించి ఉంటాడు అనే ఊహను ఖండించడానికి , అతను చిత్తుగా తాగి వున్నాడని , అతను ఏమి చేస్తున్నాడో తెలుసుకోలేనంత ప్రమాదకరమని చూపించవచ్చు .... ఇది మీడే విషయంలో చెప్పబడినది , చట్టంయొక్క సాధారణ ప్రతిపాదనగా సరైనది కాదు మరియు గౌరవనీయ ప్రభువులు (దేర్ లార్డ్ షిప్స్) మూడు నియమాలను నిర్దేశించారు.

1) ఆ ఉన్మాదం మద్యం మతు లేదా మరేదైనా , అభియోగం చేయబడిన నేరానికి రక్షణగా ఉంటుంది;

2) నేరం చేయడానికి అవసరమైన నిర్దిష్ట ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచడంలో నిందితుడికి అసమర్ధతను కలిగించే మద్యం మత్తుయొక్క సాక్ష్యం అతనికి ఈ ఉద్దేశం ఉందా లేదా అని నిర్ధారించడానికి నిరూపించబడిన ఇతర వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి;

3) నేరం చేయడానికి అవసరమైన ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచడానికి నిందితుడిలో నిరూపితమైన అసమర్ధతకు మద్యం మత్తు ఆధారం , మరియు అతని మనస్సు మద్యపానంద్వారా ప్రభావితమైందని నిర్ధారించడం తద్వారా అతని నేరపూరిత ప్రవర్తనకు మరింత సులభతరమయిందని, ఒక వ్యక్తి తన చర్యల సహజ పరిణామాలను ఉద్దేశించి ఉంటాడన్న ఊహను ఖండిచదు. అధికారుల ఫలితం రస్సెల్ ఆన్ క్రైమ్, పదవ ఎడిషన్ లోని 63 వ పేజీలో ఈ కింద పదాలలో చక్కగా మరియు సమగ్రంగా పేర్కొనబడింది:

"అయితే మితిమీరి తాగడంవల్ల కలిగే ఉన్మాదంయొక్క రక్షణ మరియు మద్యం మత్తు యొక్క రక్షణ మధ్య , ఏది ఏమైనప్పటికీ , వ్యత్యాసం ఉందన్నది వాస్తవం , ఇది మద్యం సేవించిన వ్యక్తియొక్క మనస్సు ఒక నిర్దిష్ట ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోలేని స్థితిని కలిగిస్తుంది. ఒకవేళ మితిమీరిన మద్యం ఫలితంగా వాస్తవంలో అసలు ఉన్మాదం తర్వాత సంభవించినట్లయితే మరేదైనా ఇతర కారణాలవల్ల ప్రేరేపించబడిన ఉన్మాదంగా నేరారోపణకు పూర్తి సమాధానాన్ని సమకూరుస్తుంది. కానీ నేరం

చేయడానికి అవసరమైన నిర్ధిష్ట ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచుకోలేని నిందితుడికి మద్యపానానికి సంబంధించిన పిచ్చి సాక్ష్యాలు తక్కువగా ఉన్న సందర్భాలలో అతను ఈ ఉద్దేశాన్ని కలిగివున్నాడో లేదోనని నిర్ధారించడానికి రుజువు చేయబడిన ఇతర వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి, అయితే అలాంటి అసమర్ధతను రుజువు చేయడంలో తక్కువగా ఉన్న మద్యపానం మత్తు మరియు నిందితుడి మనస్సు మద్యపానం వల్ల ఎంతగానో ప్రభావితమైందని నిర్ధారించడంవలన, అతను కొంత హింసాత్మక చర్యకు మరింత సులభంగా పాల్పడతాడు , ఒక వ్యక్తి తన భార్యయొక్క సహజ పరిణామాలను ఉద్దేశించి ఉంటాడనే ఊహను తిరస్కరించలేదు."

నిందితుడు మద్యపానం ప్రభావంలో ఉన్నప్పటికీ , అతను దాని ప్రభావంలో అంతగా లేడని , అతని మనస్సు మద్యపానం ద్వారా చాలా అస్పష్టంగా మారిందని , పేర్కొనబడినట్లుగా అవసరమైన ఉద్దేశాన్ని రూపొందించడంలో అతనిలో అసమర్ధత ఉందని ప్రస్తుత కేసులో జడ్జిలు కనుగొన్నారు. వారు గమనించడం కొనసాగిస్తూ:-

"మొత్తం సాక్ష్యాన్నిబట్టి తెలుస్తున్నదేమిటంటే , అతను గరిష్టంగా అప్పుడప్పుడు తడబడడం మరియు మాటల్లో అసంబద్ధత గోచరిస్తోంది. అయితే అదే సాక్ష్యం అతని కదలికలు స్వతంత్రంగాను , మాటలు పొందికగాను ఉనట్లు సూచిస్తోంది. అయితే అదే సమయంలో అతను తనంతట తానుగా నాథ్ సింగ్ , పి.డబ్ల్యూ.12 దర్వాజ (గుమ్మం) కు స్వయంగా వచ్చి , తనకిష్టమైన సీటును ఎంపిక చేసుకున్నాడని, అందుకే అతను మరణించిన వ్యక్తిని ఆ సీటును ఖాళీచేసి దూరంగా జరగాల్సిందిగా కోరాడు. ఇంకా మరణించిన వ్యక్తిపై కాల్పులు జరిపిన తర్వాత తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు మరియు దర్వాజనుండి కొంతదూరంలో పట్టుకున్నారు. అప్పుడు తను ఏంచేశాడోనన్నది గ్రహించి , తను ఆ విధంగా చేసినందుకు క్షమించాల్సిందిగా సాక్షులను అభ్యర్ధించాడు. బర్నాలాను పోలీస్ స్టేషన్ కు తీసుకువెళ్లినప్పుడు, అతను మాటాడలేదని , అతను సాక్షులమాదిరిగా అక్కడికి వెళ్లలేదని మరియు ఖచ్చితంగా మద్దతు ఇవ్వవలసి ఉందనడానికి ఎటువంటి సాక్ష్యము లేదు. ఈ వాస్తవాలన్నీ , నా అభిప్రాయంలో, మరణానికి కారణమయ్యే సాధారణ ప్రక్రియలో తగినంత శారీరక గాయం కలిగించే ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచడంలో నిందితుడిలో అసమర్ధత నిరూపించబడలేదు. అందువల్ల, నిందితుడు తనకు రక్షణగా అందుబాటులో ఉండే అసమర్ధతను నిరూపించడంలో విఫలమయ్యాడు. అందువల్ల అతను తన చర్యయొక్క సహజమైన మరియు సంభావ్య పరిణామాలను ఉద్దేశించినట్లు , మరో మాటలో చెప్పాలంటే, అతను మరణించిన వ్యక్తిని శారీరకంగా గాయపరచడానికి ఉద్దేశించినట్లు చట్టం భావించింది, మరియు గాయపరచడానికి ఉద్దేశించబడిన గాయం మరణానికి కారణమయ్యే మామూలు సాధారణ క్రమంలో సరిపోతుంది."

ఈ నిర్ణయంపై భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 304 లోని రెండవ భాగం ప్రకారం నేరం హత్యనుండి అపరాధిక మానవ వధకు తగ్గించబడలేదు. నేర నిర్ణయం మరియు శిక్షప్రదానం సరైనది మరియు అప్పీలు కొట్టివేయబడింది.